

Datum van inontvangstneming : 10/02/2025

Zaak C-889/24**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

20 december 2024

Verwijzende rechter: Administratīvā rajona tiesa (bestuursrechter in eerste aanleg,
Letland)**Datum van de verwijzingsbeslissing:**

20 december 2024

Verzoekende partij:

SIA DELVE 2

Verwerende partij:

Valsts ieņēmumu dienests (belastingdienst, Letland)

[omissis]

Administratīvā rajona tiesa (bestuursrechter in eerste aanleg, Letland)**[omissis] BESLISSING**

Riga, 20 december 2024

De [Administratīvā rajona] tiesa [omissis] [samenstelling van de verwijzende rechterlijke instantie]

heeft in een schriftelijke procedure het door SIA DELVE 2 ingestelde bestuursrechtelijke beroep behandeld dat strekt tot vaststelling van gunstige bestuurshandelingen tot rectificatie van de [twee] douaneaangiften van 6 juli 2022 [omissis] en de douaneaangifte van 8 juli 2022 [omissis] die door haar zijn ingediend, in die zin dat de aanvullende code van het geïntegreerd tarief van de Europese Unie (Taric) wordt gewijzigd van C999 in C797 en het definitief antidumpingrecht en de belasting over de toegevoegde waarde opnieuw worden berekend, waarbij het te veel betaalde bedrag van 50 165,90 EUR wordt gebruikt om haar toekomstige antidumpingrechten te verrekenen.

Voorwerp en relevante feiten van het hoofdgeding

- 1 Verzoekster, SIA DELVE 2, heeft door middel van [twee] douaneaangiften van 6 juli 2022 en één douaneaangifte van 8 juli 2022 (hierna gezamenlijk: „douaneaangiften”) „ijzeren of stalen sluitringen” (hierna: „goederen”) in het vrije verkeer gebracht die zij had ontvangen van de onderneming Tandl Industry Co, Ltd., uit de Volksrepubliek China (hierna: „China”), en die zij heeft aangegeven onder code 7318220098 van de gecombineerde nomenclatuur (hierna: „GN”) en het geïntegreerde tarief van de Europese Unie (hierna: „Taric”).

Bij de douaneaangiften waren facturen gevoegd van 22 december 2021 [omissis] (eerste versie), waarop noch de opsteller van de facturen noch de fabrikant van de goederen was vermeld, alsook de verklaring betreffende de fabrikant van de goederen als bedoeld in artikel 1, lid 3, van uitvoeringsverordening (EU) 2022/191 van de Commissie van 16 februari 2022 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen van oorsprong uit de Volksrepubliek China (hierna: „verordening 2022/191”). De goederen werden daarom onderworpen aan het definitieve antidumpingrecht van 86,5 % dat van toepassing is op „alle andere ondernemingen” (aanvullende Taric-code C999).

- 2 Op 8 september 2022 heeft verzoekster bij de Letse belastingdienst (hierna: „belastingdienst”) een verzoek ingediend om de douaneaangiften aldus te wijzigen dat de aanvullende Taric-code C999 wordt vervangen door de aanvullende Taric-code C797, dat wil zeggen de code voor de invoer van de producent Jiashan Xiaohai Metal Products Factory, die is opgenomen in bijlage I bij verordening 2022/191, en dat het definitieve antidumpingrecht van 39,6 % wordt toegepast dat is vastgesteld voor „andere medewerkende ondernemingen opgenomen in de bijlage”. Bij het verzoek waren facturen gevoegd van 22 december 2021 (tweede versie), die met terugwerkende kracht waren opgesteld.

Na te hebben vastgesteld dat de verklaring betreffende de producent niet voldeed aan de vereisten van artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191, omdat de daarin vermelde goederen „screws” (schroeven) niet overeenstemden met de aangegeven goederen „sluitringen” en in de verklaring noch de voornaam of de achternaam van de ondertekenaar, noch de datum van ondertekening was vermeld, heeft de belastingdienst geweigerd om de douaneaangiften te wijzigen.

- 3 Op 6 maart 2023 heeft verzoekster de belastingdienst opnieuw verzocht om de douaneaangiften in die zin te wijzigen dat de aanvullende Taric-code C999 wordt vervangen door de aanvullende Taric-code C797, dat wil zeggen de code voor de invoer van de producent Jiashan Xiaohai Metal Products Factory, die is opgenomen in bijlage I bij verordening 2022/191, en dat het definitieve antidumpingrecht van 39,6 % wordt toegepast dat is vastgesteld voor „andere medewerkende ondernemingen opgenomen in de bijlage”. Bij het verzoek waren facturen gevoegd van 22 december 2021 [omissis] (derde versie), die met terugwerkende kracht waren opgesteld (hierna: „litigieuze facturen”).

- 4 Bij [drie] besluiten van 15 december 2023 tot beëindiging van de administratieve procedure heeft de belastingdienst de wijziging van de douaneaangiften geweigerd.

In deze besluiten wordt, onder verwijzing naar zowel de overwegingen 606 en 607 van verordening 2022/191 als het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) van 12 oktober 2017 in zaak C-156/16 en het standpunt van de Europese Commissie, vastgesteld dat het met terugwerkende kracht overleggen van een naar behoren opgestelde factuur in de zin van artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191 op zich niet volstaat voor de automatische toepassing van het individuele antidumpingrecht. Om er zeker van te zijn dat de doelstellingen van de antidumpingregeling van verordening 2022/191 niet in gevaar zijn gebracht en dat er geen risico bestaat op ontwijking van de antidumpingrechten, moet de aangever aanvullende bewijzen overleggen waaruit ondubbelzinnig blijkt wie de werkelijke producent van de goederen is. Hoewel de door verzoekster overgelegde litigieuze facturen formeel voldoen aan de vereisten van artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191, is er in casu geen overtuigend bewijs geleverd dat de goederen rechtstreeks door de Chinese onderneming Jiashan Xiaohai Metal Products Factory zijn geproduceerd.

- 5 Verzoekster verzoekt de Administratīvā rajona tiesa om vaststelling van gunstige bestuurshandelingen, waarbij de douaneaangiften aldus worden gecorrigeerd dat de aanvullende Taric-code C999 wordt vervangen door de aanvullende Taric-code C797 en het definitieve antidumpingrecht en de belasting over de toegevoegde waarde opnieuw worden berekend, en waarbij het te veel betaalde bedrag van 50 165,90 EUR wordt verrekend met haar toekomstige antidumpingrechten. In haar verzoekschrift stelt zij met name dat zij heeft voldaan aan de vereisten van artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191, hetgeen de belastingdienst ook heeft erkend. Bijgevolg is zij van mening dat de wijziging van de douaneaangiften gerechtvaardigd is en dat een verlaagd antidumpingrecht moet worden toegepast, waarbij het te veel betaalde antidumpingrecht wordt gebruikt om toekomstige antidumpingrechten te dekken. Volgens haar kan overweging 607 van verordening 2022/191 niet als grondslag dienen om in strijd met artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191 geen verlaagd antidumpingrecht toe te passen.

Toepasselijke bepalingen

Recht van de Europese Unie

- 6 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”):

Artikel 16: De vrijheid van ondernemerschap wordt erkend overeenkomstig het recht van de Unie en de nationale wetgevingen en praktijken.

Artikel 17: Eenieder heeft het recht de goederen die hij rechtmatig heeft verkregen, in eigendom te bezitten, te gebruiken, erover te beschikken en te vermaken. Niemand mag zijn eigendom worden ontnomen, behalve in het algemeen belang, in de gevallen en onder de voorwaarden waarin de wet voorziet

en mits het verlies tijdig op billijke wijze wordt vergoed. Het gebruik van de goederen kan bij wet worden geregeld, voor zover het algemeen belang dit vereist.

Artikel 52, lid 1: Beperkingen op de uitoefening van de in dit Handvest erkende rechten en vrijheden moeten bij wet worden gesteld en moeten de wezenlijke inhoud van die rechten en vrijheden eerbiedigen. Met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel kunnen slechts beperkingen worden gesteld, indien zij noodzakelijk zijn en daadwerkelijk beantwoorden aan door de Unie erkende doelstellingen van algemeen belang of aan de eisen van de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

7 Verordening 2022/191:

Overweging 606: Om het gevaar van ontwijking als gevolg van het grote verschil in rechten zo veel mogelijk te beperken, zijn speciale maatregelen nodig om de toepassing van de individuele antidumpingrechten te garanderen. De ondernemingen met individuele antidumpingrechten moeten aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur overleggen. De factuur moet voldoen aan de in artikel 1, lid 3, van deze verordening vastgestelde vereisten. Invoer die niet van een dergelijke factuur vergezeld gaat, wordt onderworpen aan het antidumpingrecht dat van toepassing is op „alle andere ondernemingen”.

Overweging 607: Hoewel de douaneautoriteiten van de lidstaten over deze factuur moeten beschikken om ten aanzien van de invoer de individuele antidumpingrechten te kunnen toepassen, is overlegging van die factuur niet de enige factor waarmee de douaneautoriteiten rekening moeten houden. Zelfs als aan hen een factuur wordt overgelegd die voldoet aan alle voorschriften van artikel 1, lid 3, van deze verordening, moeten de douaneautoriteiten van de lidstaten namelijk hun gebruikelijke controles uitvoeren en moeten zij, net als in alle andere gevallen, aanvullende documenten (vervoersdocumenten enz.) verlangen om de juistheid van de gegevens in de aangifte na te gaan en te waarborgen dat het lagere recht vervolgens terecht wordt toegepast, in overeenstemming met de douanewetgeving.

Artikel 1, lid 1: Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op bepaalde soorten bevestigingsmiddelen van ijzer of staal, andere dan van roestvrij staal, d.w.z. houtschroeven (met uitzondering van kraagschroeven), zelftappende schroeven, andere schroeven en bouten met kop (ook indien met bijbehorende moeren of sluitringen, maar met uitzondering van schroeven voor het bevestigen van bestanddelen van spoorbanen) en sluitringen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, momenteel ingedeeld onder de GN-codes 7318 12 90, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 58, 7318 15 68, 7318 15 82, 7318 15 88, ex 7318 15 95 (Taric-codes 7318159519 en 7318159589), ex 7318 21 00 (Taric-codes 7318210031, 7318210039, 7318210095 en 7318210098) en ex 7318 22 00 (Taric-codes 7318220031, 7318220039, 7318220095 en 7318220098).

Artikel 1, lid 2: De definitieve antidumpingrechten die van toepassing zijn op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van het in lid 1 omschreven en door onderstaande ondernemingen vervaardigde product, zijn als volgt:

Andere medewerkende ondernemingen opgenomen in de bijlage - 39,6

Artikel 1, lid 3: De individuele rechten die zijn vastgesteld voor de in lid 2 vermelde ondernemingen, zijn uitsluitend van toepassing indien aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur wordt overgelegd die een verklaring bevat die is gedateerd en ondertekend door een met naam en functie geïdentificeerde medewerker van de entiteit die deze factuur heeft opgesteld, en die als volgt luidt: „Ondergetekende verklaart dat het [volume] [betrokken product] dat naar de Europese Unie wordt uitgevoerd en waarop deze factuur betrekking heeft, is vervaardigd door [naam en adres van de onderneming] [aanvullende Taric-code] in [betrokken land]. Ondergetekende verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is.” Als een dergelijke factuur niet wordt overgelegd, wordt het recht toegepast dat voor „alle andere ondernemingen” geldt.

Artikel 1, lid 4: Tenzij anders vermeld, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Bijlage „Niet in de steekproef opgenomen medewerkende producenten-exporteurs”: Land: Volksrepubliek China, Naam: Jiashan Xiaohai Metal Products Factory, Aanvullende Taric-code: C797.

- 8 Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (hierna: „douanewetboek”):

Artikel 15, lid 1: Eenieder die direct of indirect bij het vervullen van douaneformaliteiten of douanecontroles is betrokken, dient de douaneautoriteiten op hun verzoek en binnen de eventueel vastgestelde termijnen in de passende vorm alle nodige bescheiden en inlichtingen te verstrekken en deze autoriteiten alle nodige bijstand te verlenen voor het vervullen van deze formaliteiten of controles.

Artikel 15, lid 2: Eenieder die een douaneaangifte, een aangifte tot tijdelijke opslag, een summiere aangifte bij binnenbrengen, een summiere aangifte bij uitgaan, een aangifte tot wederuitvoer of een kennisgeving van wederuitvoer bij de douaneautoriteiten indient, of een aanvraag voor een vergunning of enige andere beschikking indient, aanvaardt de aansprakelijkheid voor al het volgende: a) de juistheid en volledigheid van de in de aangifte, de kennisgeving of de aanvraag verstrekte inlichtingen; b) de echtheid, juistheid en geldigheid van de stukken ter staving van de aangifte, de kennisgeving of de aanvraag; c) in voorkomend geval, het nakomen van alle verplichtingen inzake de plaatsing van de betreffende goederen onder een douaneregeling of het verrichten van toegestane handelingen.

De eerste alinea is ook van toepassing op alle inlichtingen die in enigerlei andere vorm door de douaneautoriteiten wordt verlangd of aan hen wordt verstrekt.

[...]

Artikel 173, lid 3: Op verzoek van de aangever kan, binnen drie jaar na de datum van aanvaarding van de douaneaangifte, worden toegestaan dat de douaneaangifte wordt gewijzigd na vrijgave van de goederen, zodat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen.

Redenen waarom de verwijzende rechter twijfelt aan de toepassing en uitlegging van het Unierecht

- 9 Artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191 bepaalt dat de individuele antidumpingrechten uitsluitend van toepassing zijn indien aan de douaneautoriteiten een geldige factuur wordt overgelegd die een in dat lid vermelde verklaring bevat. Indien een dergelijke factuur niet wordt overgelegd, is het tarief van toepassing dat geldt voor alle andere ondernemingen die niet in deze verordening zijn vermeld.

Uit de bewoordingen van die bepaling, inzonderheid de uitdrukking „uitsluitend van toepassing indien”, blijkt duidelijk dat de overlegging van een geldige factuur, die de in dat lid bedoelde verklaring bevat, een onmisbare voorwaarde is voor de toepassing van een individueel antidumpingrecht.

Bovendien vermelden noch artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191 noch andere bepalingen van deze verordening op welk moment een dergelijke factuur moet worden overgelegd.

Bijgevolg is het volgens de [Administratīvā rajona tiesa] niet verboden dat een factuur die aan de in artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191 opgesomde eisen voldoet, na de douaneaangifte aan de douaneautoriteiten wordt overgelegd.¹ Deze conclusie wordt ook impliciet bevestigd door overweging 607 van verordening 2022/191, volgens welke ook achteraf een lager recht mag worden toegepast. Dit is tevens in overeenstemming met artikel 173, lid 3, van het douanewetboek (en met artikel 173, lid 1, van het douanewetboek, dat het algemene beginsel vormt), dat de aangever de mogelijkheid biedt om de eerder ingediende douaneaangifte te wijzigen, ook nadat de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht en zijn vrijgegeven. Het rechtsinstrument van wijziging is hoofdzakelijk bedoeld om de aangever in staat te stellen zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling na te komen.² De toepassing van deze

¹ Arrest Hof van 12 oktober 2017, Tigers GmbH/Hauptzollamt Landshuf (C-156/16, EU:C:2017:754, punten 24-26).

² Arrest Hof van 8 juni 2023, SC Zes Zollner Electronic SRL/Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj–Napoca (C-640/21, EU:C:2023:457, punt 40).

uitzondering moet echter strikt worden uitgelegd³, aangezien het douanewetboek volgens de rechtspraak van het Hof berust op een aangiftesysteem om douaneformaliteiten en -controles zoveel mogelijk te beperken en tegelijk fraude of onregelmatigheden die nadelig kunnen zijn voor de begroting van de Unie te voorkomen. Bijgevolg verplicht artikel 15 van het douanewetboek de aangevers om juiste en volledige inlichtingen te verstrekken.⁴ Deze verplichting is het uitvloeisel van het beginsel dat de douaneaangifte onherroepelijk wordt zodra zij is aanvaard, waarbij uitzonderingen op dit beginsel in het desbetreffende Unierecht strikt zijn geregeld.⁵

In het onderhavige geval vloeien de twijfels over de nakoming van het vereiste van artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191 voort uit het feit dat de litigieuze facturen niet alleen na het indienen van de douaneaangifte aan de douaneautoriteit zijn overgelegd, maar ook met terugwerkende kracht zijn opgesteld, dat wil zeggen door de verklaringen van artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191 er achteraf in op te nemen. In dit verband moet nog worden toegevoegd dat de in overeenstemming met de vereisten van artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191 opgestelde facturen zijn overgelegd nadat de douaneautoriteit had vastgesteld dat de facturen niet voldeden aan de voorwaarden van die bepaling.

Volgens vaste rechtspraak moet bij de uitlegging van een bepaling van Unierecht niet alleen rekening worden gehouden met de bewoordingen ervan, maar ook met de context en de doelstellingen van de regeling waarvan zij deel uitmaakt.⁶

In dit verband volgt uit overweging 606 van verordening 2022/191 dat het doel van de verplichting om een overeenkomstig artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191 opgestelde factuur over te leggen, erin bestaat het gevaar van ontwijking van de antidumpingmaatregelen als gevolg van het grote verschil in rechten zoveel mogelijk te beperken. Volgens de [Administratīvā rajona] tiesa zou een dergelijke wijziging achteraf van facturen wegens omstandigheden in het verleden, waardoor deze facturen ogenschijnlijk in overeenstemming worden gebracht met de vereisten van artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191, afbreuk kunnen doen aan zowel het doel van de betreffende antidumpingregeling als de rechtszekerheid in een situatie waarin een lager recht wordt toegepast op basis van informatie die niet overeenkomt met de daadwerkelijke situatie op het moment van invoer van de goederen. Tegelijkertijd staat noch artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191 noch artikel 173, lid 3, van het douanewetboek eraan in de

³ Zie punt 43.

⁴ Arrest Hof van 9 juli 2020, Unipack AD/Direktor na Teritorialna direktsia „Dunavska” kam Agentsia „Mitnitsi”, Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria (C-391/19, EU:C:2020:547, punt 22 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

⁵ Arrest Hof van 17 september 2014, Baltic Agro AS/Maksu– ja Tolliameti Ida maksu– ja tollikeskus (C-3/13, EU:C:2014:2227, punt 43 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

⁶ Arrest Hof van 16 november 2016, ██████████ e.a./Westminster City Council (C-316/15, EU:C:2016:879, punt 27 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

weg dat de aangever een factuur overlegt die met terugwerkende kracht is opgesteld. Op grond van het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen moeten rechtzoekenden kunnen vertrouwen op het geldende juridisch kader en dus op het recht om een met terugwerkende kracht opgestelde factuur over te leggen.

De [Administratīvā rajona] tiesa merkt ook op dat het Hof zich in zijn rechtspraak nog niet heeft uitgesproken over de uitlegging van artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191.⁷

Bijgevolg wordt aan het Hof de vraag voorgelegd of artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191 in de omstandigheden van het hoofdgeding aldus moet worden uitgelegd dat een importeur, met het oog op de instelling van een definitief antidumpingrecht, na de indiening van de douaneaangifte een geldige factuur mag overleggen die achteraf is opgesteld.

- 10 Volgens overweging 607 van verordening 2022/191 moeten de douaneautoriteiten van de lidstaten, zelfs als een factuur wordt overgelegd die voldoet aan alle voorschriften van artikel 1, lid 3, van deze verordening, de gebruikelijke controles uitvoeren en, net als in alle andere gevallen, aanvullende documenten (vervoersdocumenten, enz.) opvragen om de juistheid van de gegevens in de aangifte na te gaan en te waarborgen dat het lagere recht vervolgens terecht wordt toegepast, in overeenstemming met de douanewetgeving.

Uit deze overweging volgt dus in wezen dat de naleving van het vereiste van artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191 op zichzelf niet de toepassing van een lager antidumpingrecht kan rechtvaardigen. De belastingdienst deelt deze uitlegging van die bepaling.

In de rechtspraak van het Hof is reeds geoordeeld dat de considerans van een Unierechtelijke handeling geen bindende rechtskracht heeft en niet kan worden aangevoerd om van de bepalingen zelf van die handeling af te wijken, en evenmin om deze bepalingen uit te leggen in een zin die kennelijk in strijd is met de bewoordingen ervan.⁸

Overweging 607 van verordening 2022/191 lijkt in tegenspraak te zijn met de (grammaticale) bewoordingen van artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191. Verzoekster is eveneens tot deze conclusie gekomen. In dit verband zij opgemerkt dat advocaat-generaal Kokott in haar conclusie van 6 september 2018 in de zaak Vetsch Int. Transporte GmbH/Zollamt Feldkirch Wolfurt⁹ heeft verklaard dat het

⁷ Arrest Hof van 6 oktober 1982, Srl CILFIT en Lanificio di Gavardo SpA/Ministero della sanità (C-283/81, EU:C:1982:335, punt 13 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

⁸ Arresten Hof van 19 november 1998, ██████████ (C-162/97, EU:C:1998:554, punt 54) en 25 november 1998, ██████████ Regione Puglia (C-308/97, EU:C:1998:566, punt 30).

⁹ C-531/17, EU:C:2018:677, punt 50.

ontstaan van een btw-schuld bij invoer een inbreuk vormt op de vrijheid van ondernemerschap in de zin van artikel 16 van het Handvest en, in sommige gevallen, ook op het fundamentele eigendomsrecht volgens artikel 17 van het Handvest. Hetzelfde kan worden gezegd voor het ontstaan van een antidumpingrecht. Bijgevolg zou de beperking die bestaat in de weigering om een verlaagd antidumpingrecht toe te passen, overeenkomstig artikel 52, lid 1, tweede volzin, van het Handvest alleen van toepassing mogen zijn indien deze noodzakelijk is en daadwerkelijk beantwoordt aan door de Unie erkende doelstellingen van algemeen belang. Volgens de [Administratīvā rajona] tiesa is overweging 607 van verordening 2022/191 in overeenstemming met het doel van artikel 1, lid 3, van deze verordening, namelijk het gevaar van ontwijking van de antidumpingmaatregelen verminderen, zodat de douaneautoriteiten, alvorens een lager antidumpingrecht toe te passen, van de aangever moeten kunnen verlangen dat hij in geval van redelijke twijfel het aanvullende bewijs levert dat nodig is om de oorsprong van de goederen en dus de juistheid van de verklaring op de factuur te controleren.

Bijgevolg wordt het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de vraag of artikel 1, lid 3, van verordening 2022/191, gelezen in samenhang met overweging 607 ervan, aldus moet worden uitgelegd dat de overlegging van een geldige factuur mogelijkerwijs op zichzelf niet kan dienen als grondslag voor de toepassing van een individueel recht.

Dispositief

Op grond van artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie [omissis] [verwijzing naar het nationale procesrecht] heeft de Administratīvā rajona tiesa

beslist

om het Hof te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1) Moet artikel 1, lid 3, van uitvoeringsverordening (EU) 2022/191 van de Commissie van 16 februari 2022 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, in de omstandigheden van het hoofdgeding aldus worden uitgelegd dat een importeur, met het oog op de instelling van een definitief antidumpingrecht, na de indiening van de douaneaangifte een geldige factuur mag overleggen die achteraf is opgesteld?

2) Moet artikel 1, lid 3, van uitvoeringsverordening (EU) 2022/191 van de Commissie van 16 februari 2022 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, gelezen in samenhang met overweging 607 ervan, aldus worden uitgelegd dat de overlegging van een geldige factuur mogelijkerwijs op zichzelf niet kan dienen als grondslag voor de toepassing van een individueel recht?

De behandeling van de zaak wordt geschorst totdat het Hof uitspraak heeft gedaan.

Tegen deze beslissing is geen hoger beroep mogelijk.

[omissis]

[handtekeningen en formaliteiten]